

Bruksela, 12 lutego 2019 r.
(OR. en)

5816/19

ECOFIN 71
UEM 23
SOC 50
EMPL 39
COMPET 78
ENV 85
EDUC 35
RECH 58
ENER 41
JAI 67

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 5814/19

Dotyczy: Sprawozdanie za rok 2018 dotyczące stabilności fiskalnej
– Konkluzje Rady Ecofin

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie sprawozdania za rok 2018 dotyczącego stabilności fiskalnej, przyjęte przez Radę na jej 3671. posiedzeniu, które odbyło się 12 lutego 2019 r.

SPRAWOZDANIE ZA ROK 2018 DOTYCZĄCE STABILNOŚCI FISKALNEJ

– Konkluzje Rady Ecofin –

Rada (Ecofin):

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE przedstawione przez Komisję sprawozdanie za rok 2018 dotyczące stabilności fiskalnej, które uaktualnia i wzmacnia wielowymiarowe podejście do oceny stabilności fiskalnej w Unii Europejskiej oraz czerpie ze sprawozdania na rok 2018 na temat starzenia się społeczeństwa. POTWIERDZA różnorodne funkcje przeprowadzonej przez Komisję analizy stabilności finansowej, w tym w zakresie wskazania potencjalnych ryzyk finansowych pojawiających się w krajach UE oraz jej wykorzystania jako podstawy opracowania wymogów i zaleceń politycznych w ramach paktu stabilności i wzrostu oraz europejskiego semestru.
2. PODKREŚLA, że w perspektywie krótkoterminowej wciąż obecne są zagrożenia, a w jednym kraju stwierdzono ryzyko fiskalne. Niemniej jednak wysokie lub rosnące poziomy zadłużenia w niektórych państwach członkowskich pozostają istotnymi źródłami zagrożeń krótkoterminowych, które mogą generować ryzyko fiskalne – w przypadku zmiany percepcji z punktu widzenia rynków finansowych – nawet w perspektywie krótkoterminowej.
3. PODKREŚLA, że w średnim terminie 7 krajów UE wydaje się być poważnie zagrożonych, a 4 inne kraje stoją w obliczu średniego ryzyka, głównie ze względu na wysokie poziomy długu publicznego, sytuację, która w niektórych przypadkach jest dodatkowo pogorszona słabą sytuacją fiskalną, wrażliwością na niekorzystne wstrząsy i przewidywanymi wydatkami publicznymi związanymi ze starzeniem się społeczeństwa.
4. ODNOTOWUJE wykorzystanie zarówno analizy zdolności obsługi zadłużenia, jak i wskaźnika luki fiskalnej (S2) w celu uzupełnienia wniosków dotyczących stabilności fiskalnej w długim terminie. ODNOTOWUJE, że w 6 krajach UE ryzyko dla stabilności wydaje się być wysokie w długim terminie, a w 14 krajach – średnie, przede wszystkim z uwagi na prognozowany wzrost kosztów starzenia się społeczeństwa i, w niektórych przypadkach, ze względu na zagrożenia związane z wysokimi poziomami długu publicznego. UZNAJE istotne wyzwania dla stabilności finansów publicznych w długim okresie, wiążące się ze zmianami demograficznymi.

5. PRZYZNAJE, że wysokie poziomy długu publicznego mogą hamować wzrost gospodarczy, zmniejszać zdolność finansów publicznych do zapewniania stabilizacji antycyklicznej w przypadkach pogorszenia koniunktury gospodarczej, a także wiążą się z negatywnymi skutkami ubocznymi dla warunków finansowania i stabilności finansowej we wszystkich państwach członkowskich, w szczególności tych, które mają euro jako wspólną walutę.
6. ZAZNACZA, że właściwa kombinacja polityk w celu stawienia czoła wyzwaniu związanemu ze stabilnością fiskalną powinna koncentrować się na zapewnieniu stabilności makrofinansowej i zdrowych finansów publicznych, w tym poprzez reformę systemów emerytalnych, opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej, a także akumulację kapitału i reformy zwiększające wydajność, wzrost i zatrudnienie, w zależności od najważniejszych czynników determinujących konkretne wyzwania w poszczególnych państwach członkowskich. KŁADZIE NACISK na fakt, że korzystne warunki makroekonomiczne, w tym niskie poziomy stóp procentowych, należy wykorzystać do odbudowy buforów fiskalnych, zwłaszcza w państwach członkowskich o wysokim długu publicznym. PODKREŚLA, że polityki makroekonomiczne i reformy strukturalne powinny się także przyczyniać do stworzenia otoczenia gospodarczego sprzyjającego konsolidacji fiskalnej w krajach, które muszą zmniejszyć dług publiczny.
7. PODKREŚLA, że nawet w przypadkach, w których analiza Komisja wskazuje na niskie zagrożenie stabilności fiskalnej w perspektywie średnio- i długoterminowej, państwa członkowskie muszą zapewnić stabilną sytuację fiskalną, co pozwoli radzić sobie z ewentualnymi wstrząsami w cyklu koniunkturalnym. POTWIERDZA, że przestrzeganie unijnych reguł fiskalnych jest konieczne do zapewnienia zrównoważonych poziomów zadłużenia.

8. **PODKREŚLA**, że ze względu na wyzwania demograficzne, kompleksowe reformy mają znaczny pozytywny wpływ na długoterminową stabilność fiskalną, jak wynika ze sprawozdania na rok 2018 na temat starzenia się społeczeństwa. **POTWIERDZA**, że należy kontynuować stosowne działania polityczne we wszystkich obszarach związanych ze starzeniem się społeczeństwa, z uwzględnieniem specyficznej sytuacji poszczególnych państw i wyzwań związanych z adekwatnością świadczeń emerytalnych, przy jednoczesnym unikaniu środków, które odwracają już podjęte reformy wzmacniające stabilność. **KŁADZIE NACISK NA FAKT**, że oznacza to szybką i kompleksową realizację zaleceń dla poszczególnych krajów wydanych w ramach europejskiego semestru oraz że państwa członkowskie wciąż muszą podjąć dalsze kroki – choć w różnym zakresie – służące podniesieniu rzeczywistego wieku emerytalnego, w tym poprzez promowanie dłuższego i wyższego uczestnictwa w rynku pracy oraz unikanie wczesnej dezaktywizacji zawodowej, a także poprzez dostosowanie wieku emerytalnego, niezbędnego okresu składkowego lub świadczeń emerytalnych do średniego trwania życia. Ponadto, przywołując swoje konkluzje z 8 listopada 2016 r.¹, Rada **UWAŻA**, że szczególne znaczenie ma osiągnięcie podwójnego celu, polegającego na zapewnieniu stabilności fiskalnej, a zarazem powszechnego dostępu do dobrej jakości usług opieki zdrowotnej poprzez poprawę efektywności i skuteczności systemów opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej.
9. **WZYWA** państwa członkowskie, zwłaszcza te, w których stwierdzono wysokie ryzyko dla stabilności w perspektywie średnioterminowej, aby w kolejnych programach stabilności i programach konwergencji zwróciły szczególną uwagę na strategię polityki fiskalnej i strukturalnej ukierunkowane na stabilność i wzrost gospodarczy; **WZYWA** też państwa członkowskie i Komisję do tego, by uwzględniły te ustalenia związane ze stabilnością w swoich analizach, wymogach i zaleceniach dotyczących polityki w ramach europejskiego semestru, a w jego kontekście – w ramach paktu stabilności i wzrostu. Te strategię i rozwój sytuacji w zakresie stabilności finansów publicznych będą nadal regularnie monitorowane przez Radę i Komisję, z poszanowaniem kompetencji krajowych, m.in. z uwzględnieniem w ich ocenie najnowszych zmian w zakresie warunków makroekonomicznych, polityk fiskalnych i reform strukturalnych, w szczególności w obszarach systemów emerytalnych, opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej.

¹ Konkluzje Rady w sprawie wspólnego sprawozdania Komisji i Komitetu Polityki Gospodarczej na temat opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej w UE, 8 listopada 2016 r.

10. ZWRACA SIĘ do Komisji, by nie później niż na początku 2022 r. przeprowadziła swoją regularną szczegółową całościową ocenę stabilności finansów publicznych, udoskonalając m.in. metody oceniania stabilności finansów publicznych oraz wykorzystując uaktualnione prognozy wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa zawarte w przyszłym sprawozdaniu na rok 2021 na temat starzenia się społeczeństwa, a także by do tego czasu regularnie aktualizowała sporządzoną przez siebie ocenę stabilności (za pomocą monitora zdolności obsługi zadłużenia – ang. *Debt Sustainability Monitor*). Komitet Polityki Gospodarczej powinien przedstawić Radzie sprawozdanie na podstawie tej szczegółowej całościowej oceny.
-